

en ny Bevilling for den Sum, som allerede engang tidligere havde været bevilget under en vis Forudsætning, som ikke er fyldestgjort. Da den ærede Krigsminister nu ikke har gjort det, saa forudsætter jeg, at Lovens Bestemmelse er fyldestgjort, og, er den fyldestgjort, saa maa Regnskaberne altsaa være afsluttede den 1ste Juli 1850, og det forekommer mig derfor mærkeligt, at de idag, den 9de Mars, ikke have kunnet afgives.

J. Høhold til disse Bemærkninger er det, at jeg nu skal tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Finantsminister og Krigsminister: „Naar dette Regnskab kan ventes afsluttet.“ Jeg skal blot bemærke, at naar jeg stiller min Forespørgsel til den ærede Finantsminister, saa er det, fordi det er igjennem Finantsministeren, at Krigsministeriets Regnskab skal meddeles til Rigsdagen, men at det formeentlig maa være den ærede Krigsminister, som nærmest maa bære Ansvar for, hvorvidt det er afleveret til Finantsministeren, for at tilføres Rigsdagen eller ikke (Meget godt!).

Krigsministeren: Naar den ærede Interpellant har fremsat det Spørgsmaal, naar den Deel af Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51, som vedkommer Krigsministeriet, kan ventes afgivet til Statsrevisionen, saa ligger der selvfølgelig en Opfordring til at forklare, hvorfor dette ikke allerede er skeet, og jeg skal derfor først tillade mig at søge at angive Grunden heril. Jeg behøver vel ikke at hendele det ærede Things Opmærksomhed paa, at der neppe er nogen Deel af Statsstyrelsen, som har haft saadanne Banfæligheder at overvinde ved RegnskabsAflæggelsen for det nævnte Aar, som netop Krigsbestyrelsen; den ærede Interpellant har selv anført, at Udgifterne til Krigsministeriet for det anførte Aar udgjør 13 à 14 Millioner Rbd., altsaa rigelig Halvdelen af samtlige Statsudgifter, og jeg mener, det er indlysende, at det maa være langt vanskeligere at aflægge Regnskab for en saa stor Sum end for de forholdsvis smaa Summer, de andre Ministerier have forbrugt, ligesom ogsaa, at der vil udfordres større Arbejde og længere Tid til disse Regnskabers Aftællelse. Jeg tvivler ikke om, at Omfanget af disse Banfæligheder isærdeleshed maa være bekendt for den

ærede Interpellant i hans Egenkab som Statsrevisor, da han som saadan har haft megen Leilighed til at beskæftige sig med disse Ting og har større Indsigt deri end nogen Anden. Jeg skal bestræbe mig for at give det ærede Thing en nogenlunde klar Forestilling om denne Sag, uden at gaae ind i Detaillen. Det vil erindres, at Formen, hvorunder de store Summer, der ere blevne nødvendiggjorte ved Kriggen, ere tilstaaede Krigsministeriet, deels ved Finantsloven og deels ved Tillægsbevillingen, er af en særegen Bessæffenhed, og at disse Summer ikke ere tilstaaede til Anvendelse paa samme Maade som under sædvanlige Forhold, nemlig til visse detaillerede Conti med en vis Sum til hver især, og det er altsaa kun Hovedbeløbet af de tilstaaede Summer og de virkelige stedfundne Udgifter, der kunne blive Basis for Ministeriets Regnskab. Udgifternes Størrelse har ikke under saadanne særlige Forhold kunnet forud beregnes, og Krigsministeriet har derfor maattet anvise Penge til Local-Intendanturerne ved de forskjellige Troppeafdelinger paa samme Maade som Krigsministeriet har faaet Summerne fra Finantsministeriet, nemlig en bloc, i runde Summer, og Ministeriets Regnskab kan ikke aflægges, før disse Intendantur-Regnskaber ere afsluttede, og det bestemt kan opgives, hvorledes de modtagne Summer ere bragte til Anvendelse. Det kunde vel synes, som om disse Regnskaber allerede maatte kunne være tilveiebragte, men Aarsagen, hvorfor dette ikke er skeet, er den, at de ikke ere indkomne fra to Intendanturer. Indsendelsen af disse to Regnskaber er bleven forsinket ved særlige Omstændigheder, idet for det Første den forrige anden Armees-Divisions Intendantur gik over til at være Local-Intendantur for Hertugdømmet Slesvig, dernæst flere Gange har skiftet Intendant og som Local-Intendantur havt vedvarende Beskæftigelse. Den anden Intendantur, som refterer med sine Regnskaber, er de forrige Nørrejylland og Thyens Intendanturer, som isfor ere sammen-smeltede til een Intendantur, idet den ene af dem gik ind. Jeg haaber, at det vil være det ærede Thing forklarligt, at det er umuligt, med Bestemthed at angive, til hvilket Tidspunkt Regnskabet kan afgives til Revisionen,